

Man gif derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af „Forflag til Lov om Dplagshuse“. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1377 ff.).

M. Sage: Dette Lovforslag vil vistnok gjøre sin Rytte, som det er, og jeg vil sige, at hvis det gif igjennem her uden nogen som helst Forandring, vilde Staden ikke være stor. Der som man imidlertid ikke vil ile særdeles meget med Sagen, er der dog nogle Forandringer, som forekomme mig at kunne være ønskelige, efter som vi ellers pleie at amendere Forslagene, der blive sendte herover, naar vi finde, at der er Grunde, der tale derfor. Det Første, der ved denne Lov har flaaet mig, er den store Vidskabslyst i flere af Paragrapherne. Der er flere Paragrapher, hvorom det vistnok maa siges, at det Meste af, hvad der staaer i dem, ikke behøvede at staae der, efter som der jo skal forfattes Vedtægter, og det da hensigtsmæssigt kunde faae sin Plads der, ja jeg vil endog saa sige, at det er kjedeligt, at Alt dette staaer i Loven, fordi man saa paa en Maade er henviist til Loven istedetfor til Vedtægterne. Jeg vil iøvrigt allerede ved § 2 tillade mig at gjøre opmærksom paa en Ting, som vistnok mange af de ærede Medlemmer have tænkt paa lige saameget som jeg, nemlig den forunderlige Skæbne, vi have, at vi aldrig kunne blive frie for „Berlingske politiske og Avertissementstidende“ til offentlige Bekjendtgjørelser; man hæver ellers alle Monopoler, men dette synes at staae ganske uroffet. Jeg vil nu for Diebliffet ikke inblade mig paa at udtale nogen som helst Mening om, hvorledes man skulde bære sig ad med offentlige Bekjendtgjørelser, men det synes mig underligt, især som Forholdene i den senere Tid have udviklet sig, at dette Monopol skal blive bestaaende, og man seer desuden, at derved foraarsages her ikke saa ganske ringe Udgifter. Bevillingen skal bekjendtgjøres, samtlige Vedtægter skulde ligeledes bekjendtgjøres i den Berlingske Tidende, og er det et Dplagssted udenfor Sjællands Stift, saa skal Bekjendtgjørelsen indrykkes i vedkommende Stiftsavis og desuagtet i den Berlingske Tidende. Man skulde virkelig synes, at dersom en Mand f. Ex. i Frederiks-

havn eller Aalborg indbrettebe et Dplagsshuus og bekjendtgjorde dette i vedkommende Stiftsavis, var det ikke paatrængende nødvendigt, at det ogsaa bekjendtgjordes i den Berlingske Avertissementstidende. Der staaer i § 2 strax i Begyndelsen, for at jeg skal nævne nogle af de Ting, der, hvis de skulde blive staaende i Loven og ikke overføres til Vedtægterne, dog vistnok maae have en Tilspøelse; der staaer: „Forfaavidt Begunstigelses attraaes med Hensyn til Creditoplagsret, bliver det Fornødne herom at fastsætte efter Forhandling med Finantsministeriet.“ Det vil altsaa sige, at forfaavidt Finantsministeriet indrømmer det, kan man faae Creditoplagsvarer i disse Dplagshuse. Men hvorfor kan man ikke ogsaa faae Transitvarer der? Dersom et Locale er indrettet paa saadan Maade, at Toldvæsenet ikke risikerer Noget ved, at de oplægges der, kan Finantsministeriet, forekommer det mig, give denne Tilladelse ligesaa vel med Hensyn til Transitvarer som med Hensyn til Creditoplagsvarer; men, som sagt, dette forekommer mig altsammen at være Noget, der vedkommer Vedtægterne. Hvad Bekjendtgjørelsen af Vedtægterne angaaer, skulde man synes, at det var unødvendigt at offentliggjøre dem igjennem Pressen; thi vedkommende Dplagsshuses Forstander udleverer til Enhver, som vil have Varer oplagte hos ham, sine Vedtægter, som det jo er nødvendigt at kjende, og hvad de øvrige Bekjendtgjørelser for at staffe sig Forretninger angaaer, da vil dette jo blive hans Sag. Heller ikke kan jeg antage, at det er nødvendigt, at der her i Loven opføres Alt, hvad der angaaer Dplæggerens Navn og Næringsvei, de oplagte Varers Art, Stykketal, Maal, Vægt, Mærker samt opgione Værdi. Jeg skal som sagt ikke gaae ind i disse Detailler, men blot henvisse til, hvad jeg troer er rigtigt, at alt dette bør gaae ud af Loven og staae i Vedtægterne, som jo beroe paa Overeenkomst imellem vedkommende Dplagsshuses Eier og Ministeriet. Naar der i § 7 tales om Afstrancesummen for Varerne, saa mener jeg, at der paa Bevijset for de Varer, der ere paa Dplaget, burde nævnes Afstrancesens Beløb. Det forekommer mig, at dette maa være bekendt for alle Parter. Efter § 10 skulde vedkommende Dplagsshuus have Ret til, efter